

Nr 242.

Av herr **Pettersson** i Rosta, om viss ändring i 90 § lagen om fattigvården.

Vid 1928 års riksdag antogs sådan ändring av övergångsbestämmelserna i § 90 lagen om fattigvård, att med ordnande av fattigvårdssambällets anstalter för fattigvården finge av Konungen medgivas uppskov helt eller delvis intill den 1 januari 1934.

Det finnes en del mindre socknar med endast några få understödstagare, där ålderssammansättningen bland understödstagarna tyder på att ålderdomshemmen inom kort komma att stå så gott som tomma. I sådana fall måste det anses som onödigt slöseri, att en liten socken med blott några hundra innevånare genom lagbestämmelser tvingas att kosta på sitt ålderdomshem kanske tiotusentals kronor med väsentligt höjd uttaxering som given följd. Undantag från lagbestämmelserna borde fortfarande kunna medgivas i dylika fall.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring av § 90 i lagen den 14 juni 1918 om fattigvård, att däri infördes föreskrift att uppskov helt eller delvis med ordnandet av de i § 31 samma lag omförmälda anstalter må av Konungen medgivas även utöver i nämnda paragraf nämnd tid under förutsättning att å anstalten finnas intagna högst fem personer.

Stockholm den 20 januari 1933.

Ivar Pettersson,
Rosta.